

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-81-T

Datum: 31. mart 2010.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Bakone Justice Moloto, predsedavajući
sudija Pedro David
sudija Michèle Picard

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 31. marta 2010.

TUŽILAC

protiv

MOMČILA PERIŠIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU G. PERIŠIĆA
ZA PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU**

Tužilaštvo:

g. Mark Harmon
g. Daniel Saxon

Obrana:

g. Novak Lukić
g. Gregory Guy-Smith

PRETRESNO VEĆE I (dalje u tekstu: Pretresno veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rešava po Zahtevu g. Perišića za privremeno puštanje na slobodu, dostavljenom 19. marta 2010. godine na javnom osnovu s poverljivim dodacima (dalje u tekstu: Zahtev), i donosi ovu Odluku.

A. ARGUMENTI

1. Odbrana u Zahtevu traži da Pretresno veće odobri da Momčilo Perišić (dalje u tekstu: optuženi) bude privremeno pušten na slobodu u periodu u kom je pretres odložen, to jest od petka, 2. aprila 2010. godine, do nastavka pretresa u ponedjeljak, 12. aprila 2010. godine, i to pod istim uslovima pod kojima je optuženi i ranije privremeno puštan na slobodu, ili pod uslovima koje Pretresno veće bude smatralo primerenim na osnovu pravila 65(C) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik).¹

2. Odbrana podseća na zaključak Žalbenog veća, prema kojem Pretresno Veće, ukoliko se postupak nalazi u poodmakloj fazi, a naročito posle iznošenja argumenata na osnovu pravila 98*bis*, mora da razmotri uticaj okolnosti promenjenih donošenjem odluke na osnovu pravila 98*bis* i da pronade dovoljno uverljivo opravdanje za to da se optuženi privremeno pusti na slobodu.² Međutim, odbrana tvrdi da se ovaj predmet razlikuje od drugih, u kojima su se morali navesti "dovoljno uverljivi humanitarni razlozi", pošto u ovom predmetu nisu izneseni argumenti na osnovu pravila 98*bis*, pa tako Pretresno veće nije ni donosilo odluku o mogućoj krivici ili nevinosti optuženog. Odbrana tvrdi da to što u ovom predmetu nije doneta odluka na osnovu pravila 98*bis* znači da ovde ne važi uslov da se moraju pokazati "dovoljno uverljivi humanitarni razlozi".³

3. Osim toga, odbrana tvrdi da rizik od bekstva sada nije veći nego što je to bio poslednji put kad je on bio privremeno pušten na slobodu, od 9. decembra 2009. do 14. januara 2010. godine, pošto se okolnosti nisu bitno promenile, a Pretresno veće je u

---

¹ Zahtev, par. 1–2.

² Zahtev, par. 9 i jurisprudencija na koju se poziva u njemu.

³ Zahtev, par. 13.

međuvremenu saslušalo svedočenje samo još jednog svedoka tužilaštva, pre nego što je tužilaštvo završilo izvođenje dokaza, 25. januara 2010. godine.⁴

4. U prilog svom Zahtevu odbrana tvrdi sledeće:

- a. ne postoji nikakav rizik od bekstva optuženog, on neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svedoka ili bilo koje drugo lice i on prilaže svoje lične garancije kojima se obavezuje da će se pridržavati svih uslova koje Pretresno veće bude odredilo ako njegov zahtev bude odobren;⁵
- b. optuženi se uvek u potpunosti pridržavao odredaba i uslova u vezi s privremenim puštanjem na slobodu;⁶
- c. optuženi je dobrovoljno sarađivao s Tužilaštvom pre nego što je protiv njega podignuta optužnica i dobrovoljno se predao Međunarodnom sudu u roku od tri dana nakon što je formalno obavešten da je protiv njega podignuta optužnica;⁷
- d. optuženi se uvek s poštovanjem odnosio prema Pretresnom veću;⁸
- e. optuženi je ranije periode u kojima je puštan na slobodu koristio kako bi sa svojim braniocem i timom odbrane sarađivao na način na koji to nije moguće dok traje suđenje, a predstojeću pauzu u suđenju hteo bi da iskoristi u iste svrhe;⁹
- f. vreme koje bi proveo izvan Pritvorske jedinice Ujedinjenih nacija (dalje u tekstu: PJUN), naročito prilika da provede vreme s porodicom, pozitivno bi uticali na zdravlje i dobrobit optuženog;¹⁰

---

⁴ Zahtev, par. 14.

⁵ Zahtev, par. 15(a); Zahtev, Poverljivi dodatak B.

⁶ Zahtev, par. 15(b).

⁷ Zahtev, par. 15(c).

⁸ Zahtev, par. 15(d).

⁹ Zahtev, par. 15(e).

¹⁰ Zahtev, par. 15(f).

- g. Vlada Republike Srbije (dalje u tekstu: Vlada Srbije) je pružila garancije u prilog Zahtevu.¹¹
5. Odbrana poziva Pretresno veće da "saosećajno i razborito upotrebi svoje diskreciono pravo kako bi se poštovali pravičnost i interesi pravde".¹²
6. Konačno, odbrana traži da Pretresno veće naloži tužilaštvu da za svaku poverljivu odluku na koju se pozove u Odgovoru zatraži nalog kojim će se omogućiti da takvu odluku obelodani odbrani.¹³ Pošto bi se odluka Pretresnog veća zasnivala na javnim odlukama, Veće smatra da nema potrebe da izdaje nalog kakav odbrana traži.
7. Postupajući po nalogu Pretresnog veća da odgovor, ukoliko ga ima, dostavi do 25. marta 2010. godine,¹⁴ tužilaštvo je dostavilo Odgovor tužilaštva na Zahtev g. Perišića za privremeno puštanje na slobodu (dalje u tekstu: Odgovor), u kom se usprotivilo Zahtevu. Tužilaštvo tvrdi da su se okolnosti bitno promenile otkako je Pretresno veće poslednji put odobrilo da optuženi bude privremeno pušten na slobodu, zbog čega se ukazala potreba da optuženi pokaže da postoje ozbiljni i dovoljno uverljivi humanitarni razlozi koji bi opravdali privremeno puštanje na slobodu.¹⁵
8. Tužilaštvo tvrdi da se optuženi pred kraj izvođenja dokaza tužilaštva odrekao prava da ospori dokaze iznete protiv njega, te da se sad može smatrati da se on nalazi u istom položaju u kom bi se nalazio i da je doneta odluka na osnovu pravila 98bis.¹⁶
9. Osim toga, tužilaštvo tvrdi da optuženi u argumentima koje je izneo kako bi potkrepio zahtev za privremeno puštanje na slobodu nije pokazao da postoje ozbiljni i

---

¹¹ Zahtev, par. 15(g); odbrana je potom 22. marta 2010. dostavila još jedan poverljiv zahtev s dodatkom, u kom su bile garancije za privremeno puštanje optuženog na slobodu (dalje u tekstu: Naknadni zahtev), Dodatak A.

¹² Zahtev, par. 16.

¹³ Zahtev, par. 16.

¹⁴ Nalog tužilaštvu da što pre dostavi odgovor na Zahtev odbrane za privremeno puštanje na slobodu, 22. mart 2010. godine.

¹⁵ Odgovor, par. 10. Tužilaštvo je svoj Odgovor dostavilo na javnoj osnovi 25. marta 2010. godine.

¹⁶ Odgovor, par. 6.

dovoljno uverljivi humanitarni razlozi koji bi opravdali njegovu privremeno puštanje na slobodu u ovoj fazi postupka, to jest pošto je tužilaštvo završilo s izvođenjem dokaza.¹⁷

10. Odgovarajući na argument odbrane da bi optuženi iskoristio pauzu u radu suda da radi na svojoj odbrani, tužilaštvo navodi da optuženi svoju odbranu može da priprema bez obzira na mesto na kom se nalazi i da bi bio u istom položaju u kom su i ostali okrivljeni pred Međunarodnim sudom koji su u pritvoru u PJUN.¹⁸

II. MERODAVNO PRAVO

11. Privremeno puštanje na slobodu regulisano je pravilom 65 Pravilnika. Njegov relevantni deo glasi:

- A) Nakon što je pritvoren, optuženi može biti pušten na slobodu samo na osnovu naloga veća.
- (B) Pretresno veće može izdati nalog za puštanje na slobodu samo nakon što zemlji domaćinu i državi u koju optuženi traži da bude pušten da priliku da se izjasne i samo ako se uverilo da će se optuženi pojaviti na suđenju i da, u slučaju puštanja na slobodu, neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svedoka ni bilo koju drugu osobu.
- (C) Za puštanje optuženog na slobodu pretresno veće može odrediti bilo koje uslove koje smatra primerenim, uključujući polaganje kaucije i poštovanje uslova potrebnih da bi se osiguralo prisustvo optuženog na suđenju i zaštita drugih osoba.

12. Odbrana snosi teret da, po kriterijumu najveće verovatnoće, dokaže da će se optuženi pojaviti na suđenju i da, ukoliko bude pušten na slobodu, neće predstavljati opasnost ni po jednu žrtvu, svedoka ili drugu osobu.¹⁹

13. Kad bude odlučivalo o tome da li su ispunjeni uslovi iz pravila 65(B) Pravilnika, Pretresno veće mora da uzme u obzir sve relevantne faktore za koje se očekuje da će ih pretresno veće koje razumno postupa uzeti u obzir pre donošenja odluke. Potom Veće mora da iznese obrazloženje, u kom će izložiti svoje mišljenje o tim relevantnim faktorima.²⁰ Koje su tačno te relevantne okolnosti koje treba uzeti u obzir i koliku im

---

¹⁷ Odgovor, par. 7, 9.

¹⁸ Odgovor, par. 8.

¹⁹ V. *Tužilac protiv Lazarevića*, Odluka po Zahtevu odbrane za privremeno puštanje na slobodu, predmet br. IT-03-70-PT, 14. april 2005. godine (fusnota izostavljena), str. 2.

²⁰ *Tužilac protiv Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-AR65.2, Odluka po Interlokutornoj žalbi Lahija Brahimaja na Odluku kojom je Pretresno veće odbilo njegov zahtev za privremeno puštanje na slobodu, 9. mart 2006. godine, par. 10.

težinu treba pridati zavisi od konkretnih okolnosti svakog predmeta.²¹ Pretresno veće je dužno da proceni te okolnosti, i to ne samo kakve su u trenutku donošenja odluke, nego i kakve će one biti u vreme očekivanog povratka optuženog na Međunarodni sud, u meri u kojoj se to može predvideti.²²

III. DISKUSIJA

14. Pre svega, Pretresno veće podseća na zaključak Žalbenog veća da "zahtjev za privremeno puštanje na slobodu podnesen u kasnoj fazi postupka, a posebno poslije okončanja dokaznog postupka tužilaštva, treba odobriti samo ako postoje ozbiljni i dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi".²³ Međutim, pošto se pitanje humanitarnih razloga može razmatrati tek kad odbrana ispuni uslove navedene u pravilu 65(B), Pretresno veće najpre će razmotriti pitanje da li postoji rizik od bekstva i opasnost po žrtve, svedoke ili druge osobe ukoliko optuženi bude privremeno pušten na slobodu.

A. Potencijalni rizik od bekstva

15. Kada je reč o tome da li će se optuženi, ako bude privremeno pušten na slobodu, vratiti na suđenje, Pretresno veće je uzelo u obzir težinu navoda protiv optuženog, kao i trenutnu fazu postupka. Osim toga, Pretresno veće se takođe rukovalo zaključkom Evropskog suda za ljudska prava da "težina optužbi ne može sama po sebi služiti kao opravdanje dugotrajnog boravka u pritvoru".²⁴ Pretresno veće ima u vidu da optuženi nije pokušao da izbegne pravdu, da se dobrovoljno predao Međunarodnom sudu čim je saznao da je protiv njega podignuta optužnica i da se uvek u potpunosti pridržavao odredbi i uslova

---

²¹ *Tužilac protiv Stanišića*, predmet br. IT-04-79-AR65.15, Odluka po Interlokutornoj žalbi tužilaštva na Odluku o privremenom puštanju na slobodu optuženog Miće Stanišića, 17. oktobar 2005. godine, par. 8.

²² *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.15, Odluka po Žalbi tužilaštva na Odluku Pretresnog vijeća po Zahtjevu Slobodana Praljka za privremeno puštanje na slobodu (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Praljak*), 8. jul 2009. godine, par. 7.

²³ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.8, Odluka po "Žalbi tužioca na Odluku po Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu optuženog Prlića od 7. aprila 2008", 25. april 2008. godine, par. 16.

²⁴ *Ilijkov protiv Bugarske*, Evropski sud za ljudska prava, Presuda od 26. jula 2001. godine, par. 81, na koju se upućuje u predmetu *Tužilac protiv Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-PT, Odluka po zahtevu Ramusha Haradinaja za privremeno puštanje na slobodu, 6. juni 2005. godine, par. 24. V. *Tužilac protiv Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.2, Odluka po žalbi tužilaštva na Odluku o privremenom puštanju na slobodu, 3. decembar 2004. godine, par. 15.

privremenog puštanja na slobodu.²⁵ Osim toga, optuženi je pokazao spremnost da saraduje s tužilaštvom pristajući na više razgovora pre nego što je protiv njega podignuta optužnica.²⁶

16. Osim toga, Pretresno veće napominje da je, uprkos tome što broj svedoka koji su već svedočili sam po sebi ne treba da bude presudan za procenu potencijalnog rizika od bekstva, od trenutka kad je Pretresno veće poslednji put optuženom odobrilo privremeno puštanje na slobodu svedočio samo jedan svedok tužilaštva i šest svedoka odbrane, tako da nije bilo bitnih promena u okolnostima koje bi uvećale rizik od bekstva.

17. Pretresno veće ima u vidu garancije koje je dala Vlada Srbije i pridaje im odgovarajući značaj.²⁷ Pretresno veće napominje i da je optuženi dao lične garancije i obavezao se da će poštovati sve naloge koje Pretresno veće izda.²⁸

18. S obzirom na te razloge, Pretresno veće uverilo se u to da ne postoji rizik da će optuženi pobeći, te da će se, ukoliko bude privremeno pušten na slobodu, vratiti na suđenje.

B. Potencijalna opasnost po žrtve, svedoke ili druga lica

19. Što se tiče pitanja da li će optuženi, ukoliko bude pušten, predstavljati opasnost za žrtve, svedoke ili neku drugu osobu, Pretresno veće napominje da nema nijednog dokaza koji bi ukazivao na to da je optuženi dosad ometao ili da bi sad ometao sprovođenje pravde. Što se toga tiče, Pretresno veće uzima u obzir i lične garancije optuženog i njegovo ponašanje u ranijim prilikama kad je bio privremeno puštan na slobodu. S obzirom na to da ne postoje navodi o tome da je optuženi u ranijim prilikama kad je bio privremeno puštan na slobodu ikoga ugrožavao, i s obzirom na pismene garancije optuženog da će, ukoliko bude privremeno pušten na slobodu, poštovati sve naloge Pretresnog veća, Pretresno veće smatra da je odbrana, po kriterijumu najveće

---

²⁵ V. Odluka po Zahtevu Momčila Perišića za privremeno puštanje na slobodu tokom letnje pauze u radu suda, 17. jul 2008. godine, par. 12; Odluka po Zahtevu g. Perišića za privremeno puštanje na slobodu tokom uskršnje pauze u radu suda, 6. april 2009. godine, par. 11; Odluka po Zahtevu g. Perišića za privremeno puštanje na slobodu tokom zimske pauze u radu suda, 17. decembar 2008. godine, par. 10.

²⁶ V. Odluka po Perišićevom Zahtevu za privremeno puštanje na slobodu tokom letnje pauze u radu suda, 17. jul 2009. godine, par. 12.

²⁷ Naknadni zahtev, Poverljivi dodatak A.

²⁸ Zahtev, Poverljivi dodatak B.

verovatnoće, dovoljno pokazala da optuženi neće predstavljati opasnost ni po jednu žrtvu, svedoka ili drugu osobu.

C. Ne postoje dovoljno uverljivi humanitarni razlozi

20. Odbrana tvrdi da je razlog za to da se "posle faze 98bis", "u poodmakloj fazi" ili "po završetku izvođenja dokaza tužilaštva" moraju navesti ubedljivi humanitarni razlozi neraskidivo povezan s donošenjem odluke na osnovu pravila 98bis.²⁹ Zato odbrana tvrdi da je, s obzirom na to da u ovom predmetu nije doneta odluka na osnovu pravila 98bis, nepotrebno pokazivati "dovoljno uverljive humanitarne razloge",³⁰ te da ih ona stoga nije ni navodila. Odbrana je pogrešno protumačila pravilo 98bis Pravilnika. Pravilo 98bis koristi se kad odbrana smatra da ne postoje dokazi koji mogu biti osnov za osuđujuću presudu. Iz toga proizlazi da odbrana, kada tu odredbu ne iskoristi, smatra da ima osnova da izvodi svoje dokaze.

21. Pretresno veće jasno ističe da se u potpunosti uverilo u to da su uslovi navedeni u pravilu 65(B) ispunjeni, odnosno da će se optuženi, ukoliko bude privremeno pušten na slobodu, vratiti na suđenje i da neće predstavljati opasnost ni po jednu žrtvu, svedoka ili drugu osobu. Međutim, Pretresno veće mora da se pridržava prakse Žalbenog veća, koja ga, ukoliko ne postoje dovoljno ubedljivi humanitarni razlozi, lišava svakog diskrecionog ovlašćenja kad se postupak nalazi u poodmakloj fazi, a naročito ako je tužilaštvo završilo s izvođenjem dokaza.³¹ Rečima samog Žalbenog veća:

[...] čak i ako se Pretresno vijeće uvjerilo da su ponuđena dovoljna jamstva, ono ne bi trebalo primijeniti svoje diskreciono ovlaštenje u prilog davanju odobrenja za privremeno puštanje na

---

²⁹ Zahtev, par. 12.

³⁰ Zahtev, par. 13.

³¹ V. *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.8, Odluka po Žalbi tužilaštva na Odluku po Gverinom Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 20. jul 2009. godine (javna redigovana verzija), par. 6; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.14, Odluka po Žalbi Jadranka Prlića na Odluku po Zahtevu optuženog Prlića za privremeno puštanje na slobodu od 9. aprila 2009. godine, 25. jun 2009. godine, par. 15; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.5, Odluka po Objedinjenoj žalbi tužilaštva na odluke o privremenom puštanju na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Praljka, Petkovića i Čorića, 11. mart 2008. godine, par. 21.

slobodu izuzev ako nisu prisutni uvjerljivi humanitarni razlozi koji su doveli do toga da se jezičak na vagi pomjeri u korist privremenog puštanja na slobodu.³²

22. Konačno, Pretresno veće razmotrilo je pitanje da li argument da će "vreme koje [optuženi] bude proveo izvan Pritvorske jedinice Ujedinjenih nacija, naročito prilika da provede vreme s porodicom, pozitivno će uticati na [njegovu] zdravlje i dobrobit" može biti dovoljno uverljiv humanitarni razlog za privremeno puštanje na slobodu. Što se toga tiče, Pretresno veće smatra da puka činjenica da bi po zdravlje i dobrobit optuženog bilo korisno kad bi on bio pušten na slobodu nije dovoljno uverljiv humanitarni razlog.

23. Konačno, Pretresno veće konstatuje da u Zahtevu nije pokazano da postoji dovoljno uverljivo humanitarno opravdanje za privremeno puštanje na slobodu kad tužilaštvo završi s izvođenjem dokaza.³³ Stoga privremeno puštanje na slobodu nema osnove.

---

³² V. Odluka u predmetu *Prlić* od 21. aprila 2008. godine, par. 15; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.11, Odluka po Žalbi tužilaštva na Odluku po Gverinom Dodatnom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 25. januar 2010. godine, par. 7, 15.

³³ V. *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.7, Odluka po "Žalbi tužioca na Odluku po Zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu od 31. marta 2008", 21. april 2008. godine, par. 15–17 (s daljim referencama); Odluka u predmetu *Popović* od 25. januara 2010. godine, par. 7, u kom se traži da odbrana, pošto ispuni uslove iz pravila 65(B), pokaže dovoljno ubedljiv razlog za privremeno puštanje na slobodu.

IV. DISPOZITIV

24. Iz navedenih razloga i na osnovu pravila 54 i 65 Pravilnika, Pretresno veće ovim

ODBIJA Zahtev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na engleskom.

/potpis na originalu/

sudija Bakone Justice Moloto,
predsedavajući sudija

Dana 31. marta 2010. godine,

U Hagu,

Holandija

[pečat Međunarodnog suda]